

JEN TAK, PRO HEZKEJ DEN

Ášter½, 06 zÁiÁ™Á- 2022

Jo,
sta•il jeden komentÁiÁ™ á€“ a vÁjem se nÁim pÁ™ipomnÁlo, jak ta baba jedna naÁje milovanÁ byla super. Tak¾ je jsem zalovila a naÁjla á€žtakovÁ povÁ-dÁjnÁ-á€œ z roku 2006. (Jo, to jeÁitÁ byly Á•asy, Á•asy plnÁ½ smÁ-chu a vtipnÁ½ch komentÁiÁ™Á™...) Tohle je o jejÁ-m vÁrnÁom AlÁ-kovi - ale ostatnÁ, co vÁim budu napovÁ-dat, vÁjak si to pÁ™meÁtÁte a potÁÁjte se i vy. Tak si Á™Á-kÁim - kdo má takovÁ ÁitÁstÁ-, Á¾e si na nÁj po Á•ase vzpomene (a rÁido) tolik lidÁ-?

HÁirÁi mi zrovna fenka Fifinka, tak jsem pietnÁ vzpomnÁla svÁho loni zesnulÁho psa AlÁ-Á•ka, kterÁ½ se doÁil patnÁcti let. Jeho otec byl Rony - Á•istokrevnÁ½ papÁ-rovÁ½ dlouhosrstÁ½ jezevÁ•Á-k - obecnÁ zvanÁ½ HalaÁiÁv zmrđ - neboÁ byl otcem vÁjch psÁ Ájiroko daleko (jeho majitel, jak jste jistÁ pochopili, se jmenoval pan HalaÁi). Jeho matkou byla Mikina, o kterÁ je jejÁ- majitel tvrdil, Á¾e je to praÁ¾skÁ½ krysaÁ™Á-k, ale okolo krysaÁ™Á-ka ani neletÁla - a ta jejÁ- matka Kikina vypadala jako dikobraz.. Otec jejÁ- byl neznÁim, ale pÁ™Á-buzenstvo mála opravdu rÁ-znorodÁ. Byla to hezkÁ a nesmÁ-rnÁ chytrÁ fenka, kterÁ dokonce umÁla i telefonovat - namouduÁji!!! Jako vÁ¾dycky - psa jsem nikdy nechtÁla. Je jsem svÁ½m sousedÁ-m a pÁ™ÁtelÁ-m BureÁjovÁ½m prÁivÁ hlÁ-dala Mikinu se ÁitÁÁÁitkem; po dobu, co malovali. Kdy¾ jsem je Ájla vrÁtit, tak se má vÁra BureÁjovÁ zeptala, jestli se mi to ÁitÁÁÁitko lÁ-bÁ-. "JÁÁ¾iÁi, je pÁ™ekrÁjsnÁ½", odpovÁdÁla jsem. "Tak je tvoje!", vrazila mi ho do nÁiruÁ•e a pÁ™ibouchla dveÁ™e.

AlÁ-k byl fakt osobnost, byl nesmÁ-rnÁ chytřej a i ve stÁiÁ™Á- se uÁil novÁci - a pak, Á¾e starÁho psa..atd. Vypadal jak jezevÁ•Á-k na vysokejch noÁ¾iÁ•kÁich a byl jedinej jezevÁ•Á-k na svÁtÁ, kterej vyskoÁil do vÁ½Áky metr ÁjedesÁit. Ji¾ jako malÁ ÁitÁÁÁitko má májlem prohodil oknem. Chystala jsem se jÁ-t nakoupit a to AlÁ-k vÁ¾dycky ÁjÁ-lel a lÁ-tal a tancoval a vyskakoval, proto¾e vÁdÁl, Á¾e pÁjde taky a dostane zmrzlinu - za tu by poloÁil Á¾ivot.

Zrovna jsem byla v polovinÁ oblÁkÁjnÁ- kalhot, kdy¾ na mÁ zezadu skoÁil, a to tÁsnÁ nad kolena! JÁ ztratila rovnováhu a letÁla jsem ven oknem (mÁjme toti¾ v pokoji velikÁnskÁ okna, kterÁ zaÁÁ-najÁ- velmi nÁ-zko). Na poslednÁ- chvÁ-li jsem se chýtila parapetu.. No, a pak uÁ¾ se nikam neÁjlo, proto¾e jsem dostala hysterickéj zÁchvat. SmÁjla jsem se jak blÁizen, proto¾e jsem si pÁ™edstavila, jak v pojiÁ¾ovnÁ tuhle pojistnou udÁlost popisuju - Á¾e tÁ™Á-mÁsÁ-Á•nÁ- ÁitÁÁÁitko prohodilo oknem má, kterÁ mála v tÁ dobÁ devadesÁit kilo Á•istÁ vÁjhy.

x x x

Kdy¾ mu byl rok, tak jsem ho Ájla na mÁ-stnÁ- ÁÁ™ad pÁ™ihlÁsit. Dostalo se mi formulÁiÁ™e, kterÁ½ byl zÁ™ejmÁ urÁ•en pro nÁ³bl psy - tak¾e tam byly kolonky jako otec psa, matka psa, rasa psa a tak podobnÁ.

Vyplnila jsem Á¾ÁdanÁ nÁsledovnÁ:

JmÁno psa: AlÁ-k Peroutka

Rasa psa: Mix

Otec psa: Rony HalaÁi

Matka psa: Mikina Burejovj

Myslela jsem si totiž, že by ten pes měl znát svého rodiče a máť svého dobrého jména, i když není - žijí dnešním von a CACIB.

x x x

Alík tu byl slavnější - a vjichni na něj vzpomínají - ale je fakt, že ne vjichni s ljskou. Ale fenky ho milovaly. Jeho nejvtjší - "Álovek" byla Áistokrevní papárovj Áernj doga, kterou objžastnil na cestě pmed hospodou U Tater. Celá osazenstvo hospody bylo venku a pozorovalo akt. Po jeho ukoně - mu zatleskali a dali mu chleba namoěnej v pivě. Pochopitelně, že jsem se nezajmala, jak vypadala Ájtájtka, neb by mi v tomhle pmed - padě jlo patrě o život.

Strajně ríd se mnou chodil nakupovat do mástnho krjmu. Vdycky jsem mu koupila máju nebo eskymo, nebo něco podobného. Jednou se stalo, že u krjmu Áekala na autobus skupina francouzsky hovoá - cch v½car. Když jsem dvala Alíkovi tu zmrzku, tak jsem mu napmed sundala Áekoljdu a až když ji snědl, tak jsem mu po kouskách dvala zmrzlinu a nakonec olžat jpejli. To jsem dvala i ten den. Najednou jeden z těch turistů zaal Ávmj: "Regardez, regardez, il chein manget le chocolat!" - tak jsem mu vysvtlila, že ani tak ne tu Áokoljdu, jako tu zmrzlinu. No, on byl naděnej, a ptal se, co je to za rasu, tak Ám - kjm, že je rasy "melange".

"Aha - pes celá vesnice? Hahaha."

"No to pozor!" odpovědla jsem, "ten pes je ze slujin rodiny a jeho rodiče jsou v podstatě manželé - kdyby u psů bylo něco takového možně. Maj - spolu jtaáta každou sezonu!"

Tak mi podal housku a zeptal se, jestli by ten pes žral i housku - (Alík žral vjecko), dala jsem tedy pejskovi kousek housky a ten ji, pochopitelně, slupnul jak malinu. Celá v½carská žjezd mu nadějeně zatleskal. Pak mi jedna pan - dala koleko saljmu a Áekla, jestli by jedl ten saljm.

Když jsem Alíkovi vydala ruku ze žaludku, tak mi podala celá bal - Áek, ve kterém bylo dobrá kilo vysoěiny. Dala jsem psovi jejtá koleko a jli jsme dom. Doma jsem vyrobila spoustu chleba - k - a máj muž koukal jak blžen a vyděsil se, že snad zase zapomněl na něj jak v½ro - , nebo svjtek, nebo tak něco.

x x x

Alík miloval koěky, myslel si asi, že jsou to něj jak j½ jiná pejsková a velmi se k nim měl a nikdy nepochopil, proč jeho city neopáj - .

Moje koěky ho ale měly rjdy a ušili si spolu dšně legrace. Došil se patnjcti let a pak jsme ho museli dšit utratit, protože se mu udělal zespoda na páteť njdor a on ochrnl a měl hrozná bolesti.

Do dneška se mi o něm zdějí...
Nikdy už žijí dneš pes nebude jako on.

ALENA PUNTÁČK, nezapomenutelná